

Canoungé GEORGE - AVANS L'ADIÉU

A guiso de prefâci

L'adiéu i causo de la terro,
Mi cars ami,
Quand l'aurai dí,
Co que de vautre l'amo espèro
Aguès soucít
De lou pourgi.

Sarai, lou crese, en purgatóri
Panca proun pur
Pèr lou bonur;
D'un bon laire acabant l'istòri,
Nouvèu voulur
Dóu cièr segur

En gramaci de l'amistanço
Que vous aviéu
Quouro ère viéu,
D'uno messo agués l'assistanço;
Pregas pèr iéu
Lou juste Diéu!

Lou mounde marchara quand meme
Dins soun travai
E si varai;
De l'avé'mbouni l'ur supreme
Si deja l'ai,
Adounc l'aurai.

Aurai apara nòsti terro,
Cinq an de tèms,
Dins moun printèms;
Pèr la Franço aurai fa la guerro,
Senoun countènt
Dóu mens poutènt.

Sarai esta prèire-felibre
A tout fidèu
Coume se dèu;
Aurai mes moun cor dins mi libre
Cantant lou Bèu
Fin-qu'au toubèu.

De-vers lou Bèn butant lis amo,
Aurai óubra
Sènso cala;
Pèr lou Verai que pas trop s'amo
Aurai charra
Sèns lou vela.

Aurai ama lou paure mounde,
Li malurous,
Li gènt piouss;
Aurai vougu que l'on se mounde
D'èstre jalous e verinous.

Se n'aurai agu de merite,
Siegue moun noum
En bon renoum;
Mai emé Diéu pèr èstre quite,
Après si doun,
Fau si perdoun!

E se jamai, d'un rai de glòri,
Voulías, un jour,
Me faire ounour
Digas qu'en moun tèms ai fa flòri,
Amant toujours
Noste Miejour.

Desèmbre 1947